

рѣдъ, повдигна са униятско-то еолунско движение, кое-то бѣше потърсило цѣла-та онази околностъ, както е известно, то бѣ извикано отъ русенский-тъ пошъ Нила, ако и наши-тъ единокржни братия Македонци да не го послѣдаха за джлго време; защо-то узнаха твѣрдѣ скоро негови-тѣ зли намерения. Като слѣдствие на много причини, както и онѣзи донесени отъ него, въ сѣдище-то на наша-та Екзархия са появяватъ нови вѣлнения: едни теглятъ насамъ, други нататакъ. А то-ва доказаваше явно, че въ Екзархия-та нѣма потрѣбна-та срѣдоточна сила, а още повече необходимо-то повинование отъ страна на Екзархийски-тѣ членове; защо-то всякой иска да си налага мнѣние-то, всякой заповѣда, всякой дава мѣдри-тѣ си сѫвѣти на Екзархия-та, ужъ сѣ за добрия вѣрвежъ на народо-чѣрковни-тѣ ни работи. Разбира са, кога са появятъ толкова много безъ истенно доброжелателство — сѫвѣтници, можеше ли да са чака друго по-добро слѣдствие, отъ колко-то явни разногласия сѫвсемъ убийственни за вѣрвежъ-ть на черковни-тѣ ни работи? И тука истина-та свидѣтелствува, че заповѣди-тѣ издадени отъ Бѣлгарска-та Екзархия у Цариградъ, кои-то трѣбаше и трѣбва всякога да са цѣнятъ много високо и да са исплъняватъ буквально; напротивъ, никадѣ не са извѣршватъ: нито отъ народъ-тѣ, нито пѣкъ отъ сами-тѣ нейни митрополити, кои-то наместо да са силятъ и да поддѣржатъ всякакъ екзархийски-тѣ работи и да даватъ точна смѣтка на Екзархия-та, тѣ са замѣлчаваха по цѣли месеци дори и по цѣла година, безъ да знае черковно-то ни управление що са вѣрши отъ негови-тѣ пратеници — вѣнъ отъ столицата. Нѣка ни е позволено да хвѣрлимъ единъ кратакъ погледъ вѣрху горне-то и да го подтвѣрдимъ съ доказателство.

Наши-тѣ читатели помнятъ още за мѣ Сесий-тѣ Сѫвѣтъ при Екзархия-та и послѣ за избираніе-то на Святій-тѣ Синодъ, членове на кого-то бѣха са избрали епархиални-тѣ владици. Жално е наистина да споменуваме тука за противни-тѣ постѣпки на синодални-тѣ членове, но може ли пѣкъ да са премѣлчаватъ такви извѣти важни минути въ такви случаи? Нишский Владика по много причини бѣше избранъ и по телеграфъ-тѣ повиканъ да земе место-то си като избранъ синодаленъ членъ въ Екзархия-та, но Н. Пр. са отрѣче сѫвсемъ, като показа твѣрдѣ маловажни причини, кои-то не заслужватъ нито да са споменуватъ. Трѣбва ли такви извѣти народни водители, какви-то за насть сѫ Владици-тѣ ни и др. да бѣдѣтъ водени отъ срѣбролюбие-то и до толкова, що-то да гледатъ надъ народно-то дѣло като на нищо? Ние сме увѣрени напѣлно, че наши-тѣ